

Ajánlás

A Bőrgyógyászati és Venerológiai Szemle jelen számában elsősorban azokról a szisztémás autoimmun betegségekről olvashatnak összefoglaló cikkeket, melyekben a bőrtünetek gyakoriak, sőt dominálhatják a betegséget. Ezek a kórképek tekintettel a gyakori többszervi érintettségre, jól példázzák a különböző orvosi szakterületek együttműködésének szükségességét.

A bőrtüneteknek különös jelentősége van ezekben a betegségekben, mert könnyen észrevehetőek, különösebb nehézség nélkül vizsgálhatók és nagyon jellemzőek az egyes betegségekre, ami az időbeni felismerésüket nagyon megsegíti. Ez egyúttal felelősséget is ró a bőrgyógyászokra, hiszen a betegség korai diagnózisa, a betegség súlyosságának gyors meghatározása az időben elkezdett kezelést teszi lehetővé, ami ezekben a betegségekben is nagyon fontos. Ezekben a kórképekben a diagnosztika fontos része a szövettani vizsgálat, amit a kezelés megkezdése előtt, a tünetek jelentkezését követően minél korábban célszerű elvégezni. A szövettani mintavétel helyét is fontos figyelembe venni, lupusban elég punch biopszia, dermatomyositis esetén izomszövet szükséges, szkleroderma és a vasculitisek adott esetben mélyebb, excizionális biopsziás minta vételét teszik szükségessé.

Bár nem tartozik szorosan a szisztémás autoimmun betegség közé a vitiligo, ebben a számban ez a téma is helyet kapott, hiszen lehetnek szemészeti és belső fület érintő tünetei és gyakran társul egyéb autoimmun kórképekhez. Utóbbi felveti, hogy egyes betegeknek olyan immunregulációs zavar állhat a háttérben, ami közös a vitiligo és a társuló autoimmun betegségek etiológiájában.

Az összefoglalók a gyakorló bőrgyógyász számára hasznos információkkal szolgálnak, elsősorban a betegség felismerésében, a diagnózis felállításában és a beteg megfelelő helyre való irányításában segítenek. Természetesen szó esik a terápiás lehetőségekről is, de ha valahol igaz az egyénre szabott terápia szükségessége, az éppen ez a betegcsoport, hiszen itt a betegség klinikai palettája nagyon széles. Nagyon enyhe, lokalizált bőrtünetektől kezdve, súlyos, többszervi elváltozásokig terjedhet a skála. A dermatomyositis esetében nem szabad elfelejtkezni a betegség tumorhoz köthető, paraneopláziás jellegéről, ezeknél az eseteknél a részletes tumorkutatás és a beteg ilyen irányú követése szem előtt tartandó.

Reméljük, hogy ezek az összefoglalók hasznosnak bizonyulnak minden bőrgyógyász számára, aki veszi a fáradságot és elolvassa őket. A szerzők abban a reményben írták a dolgozatokat, hogy azok olvasótáboruk széles lesz.

Prof. dr. Bata-Csörgő Zsuzsanna